

vore Skoler have naaet under lignende Forhold i tidligere Aar. Dette er Et; men saa kommer den Fjerdedel, — eller omtrent en Fjerdedel — af Mandstabet, som gik iland efter en 5—6 Ugers Forløb. Dette er imod Planen, det er imod Loven, thi de ere henviste til Uddannelse paa et Spøt, og det siges i Loven, at dette skal vare i 3 Maaneder. Hvorledes det nu kan forsvares at sende omtrent 93 Mand i Land isædve for at lade dem uddannes tilspis, naar det er imod Planen, imod Loven, kan jeg ikke forstaa. Eror den ærede Marineminister, at Krigsministeren vilde sende f. Ex. 4 Batailloner hjem fra Veiren efter et Par Ugers Forløb, fordi man maaste skulde bruge Bataillonernes Officerer ved en eller anden Hoffest eller bestige? Jeg vil anse dette som noget lignende. Omtrent det Samme gjælder med Hensyn til „Heimdal“. Jeg skal ikke gaa dybt ind i det rent Enkelte; men „Heimdal“ dirigeredes fra sin Tour i Nordsjøen allerede den 9de Juli for at gaa til Kjøbenhavn, hvor den kom den 18de Juli, og fra den Tid, — og væsentlig fra den Tid, siger jeg — den paa Grund af denne Ordre fik sine Planer forandrede, have Kabetterne ikke faaet den Uddannelse, ikke faaet Tiden saaledes benyttet med det tilsigtede Formaal for Die, som man kunde vente. Jeg maa derfor antage, at Flertallet har Ret i at være i Uoverensstemmelse med den ærede Minister angaaende hans Opfattelse af dette Forhold. Men, som sagt, jeg indrømmer, at den ærede Minister erkjender, at han ingen anden Villie har at følge for Bevillingen end den Villie, hvorpaa Bevillingen er bygget, og det er den Slags Grundenighed, som jeg sætter Pris paa i Forhandlingen af dette Spørgsmaal med den ærede Minister. Nu komme vi til det Næste. Ministeren mente, at selv om han nu havde fundet, at det var usforsvarligt og en Misbrug, hvad skulde han da have kunnet gjøre Andet? Han kunde jo ikke komme til Rigsdagen og sige, at det og det skulde foretages o. s. v. Dertil svarer jeg: So, den ærede Minister kunde komme til Rigsdagen med Forslag om at ændre Planen for Udrustningen saaledes, som han paa egen Haand har gjort det, om jeg end ingen Anelse har om, hvorledes Thinget vilde have stillet sig lige overfor Regjeringen med Hensyn til et saadant Forlangende. Ministeren kunde ogsaa have forlangt et selvstændigt Stib udrustet i dette Diemed. Jeg er tilbøjelig til at tro, at man vilde have været meget tilfreds med at møde et saadant Forlangende, og det er Flertallets Opfattelse, at der var god Tid og Leilighed til at gjøre dette; thi man maa forudsætte eller burde forudsætte, at en saadan Forandring som den her foretagne ikke er flet efter et kort Varsel eller uden fornøden Forberedelse for Ministeren. Det er nogle af vore vigtigste Interesser, vi her handle om, det er nogle af vore vigtigste Bevillinger, dem vi give til Mandstabet

Uddannelse. Vi have ikke Raad til at give rigelige Bevillinger i den Retning, de ere saa knappe, som Formaalet tillader; men vi maa kræve, at Alle og Enhver anvende disse Bevillinger efter yderste Gøne og paa den ene rigtige Maade. Det skal erindres, at for to Aar siden ændrede man ligeledes Bevillingen til Mandstabet Uddannelse; man tog uden særlig Bevilling Dvelfesskibet, ligeledes Fregatten „Sjælland“, og førte det til Sjælland, hvorved Mandstabet Uddannelse led i en overordentlig Grad; thi det fik næsten aldrig den regelmæssige Dvelfe paa dette Løgt. Man hørte sig for Omstændighederne, thi der var ogsaa Grunde for en saadan Reise, og bevilgede det dertil fornødne Belsøb, idet man undskyldte det, skjøndt Folkethinget den Gang fandt, at man godt kunde være kommen itide og have forlangt Til lægsbevilling dertil. Men vi maa væge os mod at gjøre det til Regel, at man giver Bevillinger til Mandstabet Dvelfer, som saa paa Grund af visse andre Forhold blive benyttede til noget Andet. Den Gang vi forleden talte om et Spørgsmaal, som en anden Minister har sat i Forbindelse med høje Personer i Landet, yttrede han, at han egentlig ikke havde gjort dette for at vinde Gunst paa Steder, hvor han trængte haardt dertil, men derimod kunde det være, at Forhandlingen om denne Sag her kunde være styrkende for Ministeren. Jeg antager nu ikke, at den ærede Minister fryder sig videre om den Styrkelse, der ligger i Forhandlingen her; men er Ministeriet i den Grad kommet paa Grund, at dets Tilflugt skal være styrkende Forhandlinger i Rigsdagen, der hævder sin Ret for Landets Larvs Skyl, fordi det vedrører Landets Interesser, saa kan jeg ikke negte, at det ærede Ministerium er paa Højsningen, saa behøver man ikke de Midler, som de ærede Medlemmer fra Giv (Sørgensen) og Alsens (S. Pedersen) talte om, saa kunde Rytbrenningen snart gjøre det af med Ministeriet. Men jeg skal bemærke, hvad et æret Medlem iastes udtalte, at medens vi frimodig bør tale om alle saadanne Forhold for at hævde de konstitutionelle Regler og deres nøjagtige Efterlevelse af Administrationen, vedrører det kun Thingets Forhold til den ansvarlige Regjering. — Derefter gaar jeg over til at omtale de 500,000 Kr. til „Selgeland“. Der er forlangt 1,700,000 Kr., dels til Artilleriet, dels til Maskiner, og isørigt til Brug paa Værftet. Dette er 500,000 Kr. mere end den ordinære Bevilling, og jeg skal minde om, at tidligere var den ordinære Bevilling endog kun 1/2 Million Rigsdaler. Vi forhøiede den for nogle Aar siden til 1,200,000 Kr., og nu forlanges der 1,700,000 Kr. Naar man nu har det samme Tilsyns personale, det samme Antal Embedsmænd i de forskjellige Værksteder, medens man, naar man tager Summen i dens Helhed, i høi Grad forstærker Virksomheden der, saa behøver man ikke med det ærede Medlem for Rj-